

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi szeptember hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt az **I.rendű vádlottás 5 társa** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.463/2006/148. számú ítéletének I.rendű, II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- II.rendű vádlottbörtönbüntetését 1(egy) évre, IV.rendű vádlottbörtönbüntetését 5 (öt) hónapra enyhíti;
- III.rendű vádlottvonatkozásában a Szekszárdi Városi Bíróság B.556/2003/4. számú határozatához kapcsolódó feltételes szabadságot megszünteti és megállapítja, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható;
- az I. számú bűnjeljegyzéken 1. tételszám alatti üvegszilánk, valamint a 2., 3., 5. és 7. tételszám alatti gézlapok megsemmisítését mellőzi és elrendeli azok iratoknál történő kezelését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a III.rendű vádlottata másodfokú eljárásban felmerült 9.000 (kilencezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróságot I.rendű, II.rendűés IV.rendű vádlottak tekintetében összbüntetési eljárás lefolytatására hívja fel.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a 2008. évi március hó 26. napján kelt B.463/2006/148. számú ítéletével

I.rendű vádlottat a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének kísérlete, a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétsége, a Btk.271.§ (1) bekezdésében

meghatározott és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - garázdaság büntette, valamint a Btk.324.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - rongálás büntette miatt 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra;

II.rendű vádlottat a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - garázdaság büntette, valamint a Btk.324.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - rongálás büntette miatt 1 év 6 hó - végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - börtönre;

III.rendű vádlottat a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - garázdaság büntette, valamint a Btk.324.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - rongálás büntette miatt 1 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra;

IV.rendű vádlottat a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - garázdaság büntette, valamint a Btk.324.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő - a Btk.20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett - rongálás büntette miatt 10 hó börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte, míg

VI.rendű vádlottat a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségének a vádja alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész VI.rendű vádlottfelmentése miatt, büntetőjogi felelősségének a megállapítása érdekében, míg I.rendű vádlottés védője, valamint II.rendű vádlottés védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett, III.rendű vádlott és védője felmentés céljából, IV.rendű vádlottés védője enyhébb büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában a VI.rendű vádlottterhére bejelentett fellebbezést visszavonta, ezen túlmenően pedig - a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is - az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta. A III.rendű vádlotta beszámítási képességének vizsgálata céljából ismételten igazságügyi orvosszakértő kirendelését kérte.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontjában írtakra - az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- az I.rendű vádlottvonatkozásában a Kaposvári Városi Bíróság - 1./ pont alatt jelölt - 7.Fk.932/1994/4. számú ítélete helyesen 1995. évi január hó 26. napján emelkedett jogerőre (*nyomozati iratok II/531. oldal*).

Az I.r. vádlott személyiségzavarban (psychopathia) szenved. Ennek kialakulásában családi örökletes tényezők, illetve neveltetési körülményei játszottak meghatározó szerepet. Ez azonban a beszámítási képességében nem korlátozta: a cselekmény elkövetésekor sem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely képtelenné tette volna a magatartása következményeinek a felismerésére, vagy arra, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék (*nyomozati iratok II/485-486. oldal*).

- a II.rendű vádlottbüntetőjogi felelősségre vonására első alkalommal 1995. január 26-án került sor. Ekkor a Kaposvári Városi Bíróság a 7.Fk.932/1994/4. számú határozatával társtettesként elkövetett lopás büntette miatt javítóintézeti nevelésre ítélte (*nyomozati iratok II/639. oldal*).

A II.r. vádlottat a Kaposvári Városi Bíróság a - 7./ pont alatt jelölt - 2.B.473/1998/23. számú határozatával helyesen kerítés büntette és bűnsegédként elkövetett lopás vétsége miatt ítélte el 2 év 8 hó börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra (*nyomozati iratok II/643. oldal*).

- a III.rendű vádlottat a 8. oldal 6. bekezdésében feltüntetett elítélését megelőzően helyesen nyolc alkalommal vonták felelősségre vagyon- és hivatalos személy elleni bűncselekmények elkövetése miatt (*nyomozati iratok II/575-577. oldal*).

A Szekszárdi Városi Bíróság - 9. oldal 3. bekezdésében megjelölt - B.556/2003/4. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadság tartama eredményesen 2005. év szeptember hó 24. napján járt volna le (*nyomozati iratok II/581. oldal*).

- a IV.rendű vádlottvonatkozásában a Kaposvári Városi Bíróság 7.Fk.623/2003/43. számú ítélete 2004. év május hó 11. napján emelkedett jogerőre (*nyomozati iratok II/715. oldal*).
- Az elkövetéshez használt, a III.rendű vádlotthasfalán sérülést okozó, összecsukható zsebkés pengehosszúsága 7,5 cm volt. A pengét a markolatba épített biztosító benyomásával lehetett nyitni, ekkor vált láthatóvá annak igen hegyes, mindkét oldalán élesre köszörült, illetve a markolat közelében 3 cm-es szakaszon enyhén fogazott része (*nyomozati iratok I/475. oldal*).
- A szúrás az egyenes hasizom elülső hüvelyén okozott sérülést, az izomzat néhány milliméteres vetületben szét is nyílt. A szóban forgó hüvely hátsó

fala azonban ép maradt, a hasüreg nem nyílt meg (*nyomozati iratok I/461. oldal*).

- A tettlegesség során az I.rendű vádlottis megsérült: az arcán, a mellkasán, a kezén és a törzsén zúzódásos sebzéseket szenvedett el (*nyomozati iratok I/451-453. oldal*).
- Mellőzi a másodfokú bíróság a tényállásból a 12. oldal 2. bekezdésében, illetve a 13. oldal 3. bekezdésében írtakat, azokat a jogi indokolás részének tekinti.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az a vádlottak védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a ténybeli és jogi megítéléshez szükséges adatokat maradéktalanul feltárta.

Sajátossága volt az ügynek az a körülmény, hogy a tényállás II. és III. pontjaiban körülírt cselekményeket biztonsági kamerák rögzítették, azok az audiovizuális eszközök, amelyek a biliárdterem megfigyelését és ellenőrzését szolgálták. Így a helyiségben történtek pontosan és minden részletre kiterjedően rekonstruálhatóvá váltak, köztük az is, hogy a mindinkább elfajuló, egyre nagyobb méreteket öltő tettlegességbe az ügy résztvevői hogyan kapcsolódtak be.

A közvetlen előzményeket, valamint a vádbeli eseményeket érintően nagy számú bizonyíték állt rendelkezésre. Az eljárás során a nyomozó hatóság a cselekmények elbírálásában teljességgel érdektelen személyeket is felkutatott; olyanokat, akik a vádlottak régóta húzódó vitájában egyáltalán nem vállaltak szerepet, vagy abban csak felületesen vettek részt.

A helyszínen foganatosított szemle során egy vérrel szennyeződött kést találtak a bárpulton, a bejáratí rész nyugati oldalán, a számítógép mögött. Éppen azon a helyen, ahol a verekezés kirobbanását megelőzően az I.rendű vádlottalóbb a pincérekkel, majd kevással később **1.számú tanú** val beszélgetésbe bocsátkozott, amelynek során a zsebkését is elővette, azt mások előtt kinyitotta.

A 2.számú tanú az általa ekkor látott eszközt kisméretű, fényes bicskaként jellemezte (*nyomozati iratok I/309. oldal*), éppen olyannak, amely tulajdonságokkal a helyszínen eldobott kés is rendelkezett. E bizonyítékokra is figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a III.rendű vádlotthasfalának sérülését az I.rendű vádlottokozta, amikor a gombnyomással nyitható késével, hátulról előre és alulról kissé felfelé irányulóan, szűrő mozdulatot tett.

Az események további mozzanatainak a feltárásában a videofelvételek nyújtottak segítséget. Az objektív bizonyítékkal szemben a vádlottak - a saját szerepük, végső soron a büntetőjogi felelősségük csökkentése érdekében - egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tettek. Mindezeket azonban az elsőfokú bíróság is felismerte, az említett körülményekről, a feltárt bizonyítékok hitelességéről, bizonyító erejéről logikus érveléssel adott számot.

A III.rendű vádlottbeszámítási képességét az elsőfokú bíróság igazságügyi orvosszakértők bevonásával tisztázta, kitérve arra is, hogy a vércukorszint hirtelen megemelkedése tudatzavart állapotot bizonyosan nem eredményezett. E vizsgálat megismétlése szükségtelen, ezért a másodfokú bíróság az erre irányuló bizonyítási indítványt elutasította.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás tehát megalapozott, az - a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

- - - - -

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett az I.rendű, II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A cselekménysorozat sajátosságaira és - nem utolsó sorban - a perbeszédekben kifejtett érvekre tekintettel nem volt mellőzhető a jogos védelem vizsgálata.

A Btk.29.§ (1) bekezdése szerint nem büntethető, akinek a cselekménye a saját, illetőleg a mások személye, javai vagy közérdek ellen intézett, illetőleg ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges. A jelen ügy résztvevői közül ilyen támadás kizárólag a III.rendű vádlottat érte, amikor a helyszínre érkezését követően őt az I.rendű vádlottegy késsel megsebezte. A közepes erővel, lendületesen végrehajtott szúrással azonban az ellene irányuló erőszakos magatartás megszűnt, s mivel a III.rendű vádlottazonnal hátralépett, annak közvetlen veszélye sem állott fenn, hogy a bántalmazása megismétlődik. Így az a cselekménye, hogy a közeli asztalról magához vett egy biliárdgolyót, s azzal - mintegy megtorlásként - I.rendű vádlottfelé indult, már kívül esett a jogos védelem körén.

Ezt követően a szóban forgó személyek között tettelegesség alakult ki, amelybe - a már megvalósított, riadalomkeltésre alkalmas történések ismeretében - II.rendű és IV.rendű vádlottak is bekapcsolódtak. Ilyen előzmények után, egymással szembehelyezkedve került sor a kölcsönös tettelegességre: az italosüvegek és a biliárdgolyók célzott dobálására, a vagyontárgyak megrongálására, amely miatt valamennyi résztvevőt, mint társtettet, büntetőjogi felelősség terhel.

Következésképpen a felmentést célzó fellebbezések nem vezettek eredményre.

A cselekmények minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak, a jogi indokolás hiánytalan, minden tekintetben helytálló.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság nagyjából helyesen tárta fel. A vádlottak életvezetésével összefüggésben azonban helyesen az súlyosító, hogy a visszaesői, különös visszaesői, illetve többszörös visszaesői minőségen túl is voltak már büntetve.

A II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottak vonatkozásában mellőzni kellett a bűnhalmazatra történő utalást; a Btk.85.§ (3) bekezdésében megfogalmazott aszperációs elv alkalmazása mellett az ugyanis a kétszeres értékelés tilalmába ütközne.

A történetekben kezdeményező, illetve meghatározó szerepet betöltő I.rendű és III.rendű vádlottak büntetése - e pontosítások mellett is - megfelel a Btk.37.§-ban megfogalmazott elveknek, azok enyhítésére nincs törvényes indok és lehetőség. Ezzel szemben a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamát a II.rendű és IV.rendű vádlottak esetében eltúlzottan szigorúnak találta, ezért azt egy évre-, illetve öt hónapra mérsékelte.

Ennyiben az enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslati nyilatkozatok megalapozottak voltak.

Elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét az, hogy a III.rendű vádlotta jelen eljárásban elbírált bűncselekményeit a Szekszárdi Városi Bíróság B.556/2003/4. számú határozatához kapcsolódó feltételes szabadság hatálya alatt valószínűsítette meg. Azt tehát - figyelemmel a Btk.48.§ (4) bekezdésére - meg kellett szüntetni, s egyben a másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott a Btk.47.§ (4) bekezdés a./ pontjában írtak folytán feltételes szabadságra nem bocsátható.

Téves volt továbbá a bűnjelekről történő rendelkezés. Az I. számú bűnjeljegyzéken 1., 2., 3., 5. és 7. tételszám alatt nyilvántartott üvegszilánkon, illetve gézlapokon rögzített vérgyanús szennyeződések megsemmisítése veszélyeztethetné egy esetleges későbbi bizonyítási eljárás eredményességét, azokat - a Legfelsőbb Bíróság iránymutatása szerint (Bkf.I.515/2008/2. szám) - a büntetőügy iratainak mellékleteként kell kezelni.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletének a büntetőjogi jogkövetkezményekre és a bűnjelekre vonatkozó részét megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseket a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Az I.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottakkal szemben az összbüntetésbe foglalásnak a Btk.92.§ (1) bekezdésében meghatározott feltételei fennállnak, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságot e különleges eljárás lefolytatására hívta fel.

P é c s, 2008. szeptember 9.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.463/2006/148. számú ítéletének I.rendű, II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.I.95/2008/8. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2008. évi szeptember hó 9. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Dr.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő